

oSygn. akt IX Ka 288/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogna Kuczyńska

Sędziowie: SSO Leszek Grzesiak

SSO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2014 roku

sprawy P. M.

oskarżonego o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 8 stycznia 2014 roku sygn. akt II K 929/13

I. zamienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną wymierzonej oskarżonemu w pkt III kary grzywny przyjmuje art. 33 § 1, 2 i 3 k.k.;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt. IX Ka 288/14

UZASADNIENIE

P. M.został oskarżony o to, że w dacie bliżej nieustalonej od 10 lipca 2013 roku do 19 lipca 2013 roku w K.przyjął telefon komórkowy marki S.numer i (...)o wartości około 2446 zł. pochodzący z przestępstwa kradzieży na szkodę A. Z., tj. o przestępstwo z art. 291 § 1.

T. M.został oskarżony o to, że w dacie bliżej nieustalonej w okresie od 10 lipca 2013 roku do 20 lipca 2013 roku w K.nabył telefon komórkowy marki S.numeri(...)o wartości około 2446 złotych, co do którego na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, że został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, to jest o przestępstwo z art. 292 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 8 stycznia 2014 roku orzekł, co następuje:

I oskarżonego P. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. i za to na podstawie przepisu art. 291 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego P. M. kary pozbawienia wolności warunkowego zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata;

III na podstawie art. 71 § 1 k.k. i art. 33 § 1 i § 3 k.k. wymierzył oskarżonemu P. M. karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dzienny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

IV na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżonego P. M. w okresie próby pod dozór kuratora;

V oskarżonego T. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego w pkt II aktu oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 292 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 292 § 1 k.k. i art. 33 § 1 i § 3 k.k., wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

VI na podstawie art. 627 kpk i art. 624 § 1 kpk i art. 633 kpk zasądził na rzecz Skarbu Państwa od P. M. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych, zaś od T. M. kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem częściowych kosztów sądowych, a w pozostałym zakresie kosztami tymi obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator. Zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mogący mieć wpływ na jego treść, polegający na bezzasadnym przyjęciu, że oskarżony P. M. nie popełnił przypisanego mu występku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podczas gdy materiał dowodowy zebrany w sprawie prowadzi do wniosku odmiennego, ponieważ z dokonanego przestępstwa korzyść osiągnął jego ojciec G. M..

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator poparł apelację z tym, że zmodyfikował wniosek w niej zawarty w ten sposób, że wniósł o zmianę wyroku w pkt III poprzez zmianę podstawy prawnej orzeczenia o karze grzywny na przepisy art. 33 § 1, 2 i 3 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Złożona apelacja jest zasadna.

Rację ma bowiem prokurator podnosząc, że Sąd I instancji błędnie ustalił, że oskarżony P. M. nie popełnił przypisanego mu występku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co w konsekwencji doprowadziło do nie uwzględnienia w podstawie prawnej wymierzonej oskarżonemu w pkt III wyroku kary grzywny przepisu § 2 art. 33 kk.

W pierwszej kolejności przypomnieć należy, że przepis art. 115 § 4 kk wyraźnie stanowi, że korzyścią majątkową jest korzyść zarówno dla siebie, jak dla kogoś innego.

Z kolei według Sądu Najwyższego korzyścią majątkową - stanowiącą cel działania sprawcy - jest każde przysporzenie majątku sobie lub innej osobie albo uniknięcie w nim strat, z wyjątkiem jedynie tych wypadków, gdy korzyść taka przysługuje sprawcy lub innej osobie zgodnie z istniejącym w chwili czynu stosunkiem prawnym (uchwała całej Izby Karnej SN z dnia 30 stycznia 1980 r., VII KZP 41/78). Skoro zatem Sąd Rejonowy na podstawie zgromadzonych dowodów, których ocena nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron, z jednej strony ustala, że E. F. przekazał P. M. telefon marki S.o wartości 2446,00 złotych, informując go przy tym, że telefon ten pochodzi z kradzieży, i ten telefon oskarżony M., „sprzedał” swojemu ojcu G. M. za kwotę 200 złotych, którą to kwotę przekazał następnie w całości E. F., to w żaden sposób nie można uznać, że oskarżony P. M. popełniając przypisany mu czyn nie działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Z powyższego bowiem jednoznacznie wynika, że działanie oskarżonego P. M. ukierunkowane było na przysporzenie majątku innej osobie, a mianowicie swojemu ojcu. W tej więc sytuacji Sąd Okręgowy dokonał zmiany zaskarżonego wyroku w ten sposób, że za podstawę prawną wymierzonej oskarżonemu w

pkt III kary grzywny przyjął art. 33 § 1, 2 i 3 kk, a zatem także przepis § 2 stanowiący o wymierzeniu kary grzywny obok kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy sprawca popełnił czyn w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Mając zatem powyższe na uwadze na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk orzeczono, jak w wyroku.

Nadto w oparciu o art. 635 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego P. M. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, albowiem z uwagi na jego trudną sytuację materialną i osobistą, uznał, że ich uiszczenie byłoby dla niego nadmiernie uciążliwe.

SSO Leszek Grzesiak SSO Bogna Kuczyńska SSO Ewa Opozda – Kałka